

filter:

_RESET

katalog wystawy pokonkursowej

NAGRODY

Maria Ambroż _ zestaw

[14 kolaży i zdjęć]

RESET.

Jak on wygląda? Co człowiek wtedy czuje? Co widzi?

Samolów ukazuje bezowocne próby złowienia siebie, by znowu być jednością i normalnie funkcjonować we współczesnym świecie.

Przezroczyść natomiast przedstawia pustkę – czas bez przyjaciół, partnerów – którego w żaden sposób nie da się nadrobić.

48e3b oraz **Vision reset** są ukazaniem mojego wyobrażenia resetu wzroku. Jesteśmy tak zaślepieni rutyną i tym, co pokazują nam media, że nie zauważamy tego, co nas otacza.

Brak sygnału – po długim siedzeniu we własnym pokoju, wpatrując się w ekran monitora, odzwyczailiśmy się od bliskiego kontaktu z drugim człowiekiem. Gdy zaznaliśmy pierwszej wolności po kwarantannach, zachłysłiśmy się nadmiarem otaczających nas bodźców do tego stopnia, że po każdym wyjściu potrzebowaliśmy resetu, by umieć dalej funkcjonować.

Osobowość 1,2 MB przedstawia ponowne przystosowanie się do „normalnej” rzeczywistości – w szkole, pracy... Musieliśmy na nowo pobrać informacje zebrane przed pandemią i zresetować pamięć wewnętrzną zapchaną stałymi załamaniem, stresem, złością i wieloma innymi zajmującymi miejsce danymi.

Rozmycie i Rozszczepienie ukazują wirusa, zaprogramowanego podczas przymusowej kwarantanny z dala od ludzi. Staramy się go zwalczyć, lecz nie ważne ile będziemy uciekać i się bronić, on się rozmnoży i nas dogoni, infekując każdą cząsteczkę naszego ciała.

Skroplone sny – ileż to bezsennych nocy spędziliśmy śpiąc na jawie, myśląc o przeszłości, „normalności”...

NAGRODY

Stwórcy – ukazanie „siły wyższej” chcącej złożyć na nowo nasz świat. Jak by to wyglądało? Cała nasza historia wymazana, zastąpiona złudnymi wspomnieniami? Powstanie nowej „normalności”?

Apokalipsa, Pastor Kronos oraz **Przejsście** ukazują kolejne etapy twardego resetu rzeczywistości. Nie wiemy kim jest postać, której sylwetkę przedstawia pomnik (prawdopodobnie z drogiego materiału np. marmuru), ale nasuwa to myśli o anonimowości poprzednich pokoleń i zmianie rozpoznawalnych postaci – Kronos zastąpił Uranosa, a następnie panowanie zostało mu odebrane przez Zeusa.

Pomimo że mój pokój to moje ulubione miejsce na Ziemi, po tysiącach godzin lekcji zdalnych spędzonych w tych czterech ścianach mam wrażenie, że nie znam tego miejsca. **Zapraszam do środka** pokazuje jak zdradliwa może być nasza bezpieczna kryjówka.

Piotr Kaźmierczak _ Dziura

[animacja, 2'30'']

Krótką opowieść o zmaganiu się z brakiem, pustką, samotnością.

NAGRODY

Lena Sosnowska _ NA ZAWSZE ZOSTANE PRZY
TOBIE. [zin]

Zin składa się z kolaży, które zostały wykonane głównie z rysunków i napisów z zeszytów szkolnych. Zdjęć autorskich i znalezionych w gazetach. Prace mają pokazać to, co siedziało mi w głowie. To czego się bałam, nudę, kawałki mojej codzienności. Jak izolacja wpłynęła na mnie i na moją twórczość, moją paranoję, po prostu na moje życie. Pytania, które sobie często zadaję, zagadnienia, które realizuję na lekcjach w szkole, w domu. Tak różne rzeczy mogą w połączeniu dać mi odpowiedź na niektóre z nich.

Lena Sosnowska _ bezpieczne miejsce
[zin]

Seria zdjęć, w które zaingerowałam rysując po nich, pisząc i miksując je z innymi. Tytuł odnosi się do przestrzeni, które są niepokojące, lecz ja odnajduję w nich spokój i wyciszenie. Estetyka jaką się kieruję nie jest przypadkowa: koszmary, natrętne myśli to coś, co towarzyszy mi od momentu kiedy zostałam sama ze sobą. Kiedy zamknięto nas w domach. Zdjęcia robiłam codziennie przez 25 dni, zaczęłam w czasie kwarantanny i później kontynuowałam po jej zakończeniu. Zestawiłam zdjęcia w postaci książeczki fotograficznej, ale mogłyby one funkcjonować oddzielnie.

WYRÓŻNIENIA

Nikodem Kin _ 1
[zdjęcie]

Praca wykonana przy użyciu starych fotografii z albumu rodzinnego.

Nikodem Kin _ Aury
[3 zdjęcia]

Aury to portrety ukazujące wpływ natury na energię ludzką.

Adrianna Musiał _ [...] is all I need
and want [3 zdjęcia]

Ulotne chwile, które chcielibyśmy zatrzymać – żłudne życzenie.

Dominika Naglewicz _ Derealizacja
[5 gifów]

Pewne sytuacje czasem tracą sens, wspomnienia się rozmywają, a ludzie i miejsca przestają mieć znaczenie. Nasze ciało przestaje być znajome, a codzienne czynności stają się niecodzienne. Derealizacja sprawia, że dobre i złe rzeczy z twojego życia stają się nieistotne, a uczucie nowości (reset) zajmuje twój umysł. Derealizacja to zaburzenie postrzegania swojego ciała jak i świata. Osoba chora widzi siebie „od wewnątrz”, nie czuje się przywiązania do swojego ciała. W jej głowie ludzie czy miejsca przestają mieć znaczenie, bo osoba ta nie wie kim jest.

WYRÓŻNIENIA

Amelia Kunicka _ Ustaliliśmy, że nie tylko usiłowałem się zabić, ale w dodatku jestem transem
[3 zdjęcia_część zestawu]

Dlaczego nikt nie zwraca uwagi na młodych? Nikt nie patrzy na problemy nastolatków jak na coś poważnego, ale w takim wieku wszystko wydaje się poważne (nawet błahe sprawy). Nastolatki, którzy tak naprawdę są jeszcze dziećmi, muszą często sami zmagać się z problemami, z którymi dorośli nie wiedzieliby jak sobie poradzić. Jestem nastolatkiem, mam dopiero 17 lat i nikt nie widział mnie i moich problemów dopóki nie było prawie za późno. Zazdroszczę ludziom, którzy nigdy nie mieli w głowie myśli takich jak: zabij się, jesteś beznadziejny/beznadziejna, nic nie potrafisz, każdy z ciebie szydzi, nawet nie wiesz czym jesteś. Do tych myśli dochodzi często właśnie niewiedza kim się jest. Wielu z nas często przez lata ma problem, by określić czy czuje się chłopcem czy dziewczyną – a może nie czuje się ani tym, ani tym? Mało kto wie też jakimi potwornymi uczuciami jest próba/chęć zaakceptowania swojej orientacji. Osoby LGBT często są dręczone, popychane i bite w szkołach, a każdy jest głuchy na ich problemy. Chęć wyznania rodzicom prawdy jest bardziej kłująca niż gdyby się miało obie ręce w drzazgach. Nigdy nie ma pewności czy nie będzie się dla nich zawiedzeniem, rozczarowaniem i problemem, bo niestety nie każdy jest tolerancyjny. W takim świecie dla młodych ludzi często zostaje jedna opcja. Śmierć.

Proszę dorośli, przestańcie ignorować młodych. Uznajmy w końcu wszyscy równo, że depresja to normalna choroba, że psycholog nie jest tylko dla ludzi, którzy np. jedzą szkło, że osoby LGBT to normalni ludzie, którzy nie robią nic złego. My wszyscy chcemy po prostu być szczęśliwi i akceptowani. Bo chyba lepiej mieć dziecko, które jest homo, bi, trans itp. niż dziecko, które jest martwe. Często na reakcję może być już za późno, więc nigdy nie ignorujcie długiego, złego samopoczucia nastolatków, bo nikt nie wie co im siedzi w głowie. Taka prośba ode mnie – jednej z osób, które dotknęły prawdziwego i okropnego świata, uważajcie na młodych i wystawiajcie im tą pomocną dłoń, bo często jedna taka dłoń może uratować życie.

POZOSTAŁE PRACE [alfabetycznie] [B]

Marta Biskupska _ Realitatem
[4 zdjęcia]

Żyjemy w rzeczywistości, w której widzimy rzeczy od razu, w pełnej okazałości – a nawet jeśli nie, to wiemy co to jest, tak działa nasz mózg. Ale jeśli zaczniemy się temu przyglądać, nadawać innej formy, nie będzie miało to żadnego sensu. Tak jak z wyrazami, co to znaczy „balon”? No wiemy, ale gdyby się tak zastanowić... no właśnie, jaki to ma sens? Zawsze się nad tym zastanawiałam, więc poznajcie małą zagwozdkę, którą mam w głowie już prawie 18 lat...

Adam Biskupski _ Prezent
[obiekt]

Lustro miało być prezentem dla ważnej dla mnie osoby. Niestety nie mogło trafić do odbiorcy. Pomyślałem, że pojawienie się tego przedmiotu na wystawie będzie świetnym pomysłem. To druga szansa, aby pochwalić się moim dziełem. Lustro jest własnoręcznie przeze mnie wykonane. Zostało zrobione ze skrawków lusterek pozbieranych z rozsypanego tłucznia. Dzięki tworzeniu tego typu rzeczy mogę się „zresetować”.

Nadia Burzyńska _ Pity Party
Daria Nowicka [3 zdjęcia]

Pandemia wykluczyła imprezy...My chcemy je przywrócić, by odżyć i znów żyć pełnią życia. Chcemy wrócić do czasów przed pandemią, gdzie liczyło się szczęście, a nie przeżycie kolejnych dni.

[C]

Oliwia Ciszak _ Wspomnienia
[5 zdjęć]

Najważniejsze w życiu są dla mnie osoby, którymi się otaczam. To oni są dla mnie resetem rzeczywistości.

Paweł Dyczkowski _ Dystorsje
[3 grafiki]

Tryptyk jest namową, a wręcz przystankiem do refleksji wobec przemian zachodzących wewnątrz nas. Graficzna forma, zamknięta w wymownym doborze kolorystycznym, jest swoistym opisem transformacji na tle odzyskiwania poczucia odwagi, budowania pewności w osobistej przestrzeni oraz duchowości człowieka. Autoportrety ilustrują nieukończony proces, solidnie osadzony w chwili aktualnej, który pozostawia jednak czystą płaszczyznę – spektrum przyszłości – z pozoru przyblakłe, lecz w swej naturze, równie barwne. Podkreślają one jego osobisty i intymny walor.

Słownikowe dystorsje dotyczą określonych wad optycznych i zniekształceń, powstałych w ich wyniku. Modyfikuję jednak tę definicję, a dodatkowo umieszczam w niej człowieka. W trakcie metamorfoz następuje rzekoma restrukturyzacja przebrzmiałych wizji, idei i konstrukcji nas samych. Dochodzi wnet do wielu przesileń, wspomnianych zniekształceń, które w świetle porównania łatwo określić jako mankamenty procesu. Traktuję je jednak jako ornamenty, cechy istot stało ewoluujących. Postać następstwa losu ukryta jest pod białą kartą, toteż jest możliwością kreacji i afirmowania. Wydźwięk ma zatem optymistyczny... płodny.

[G]

**Magdalena Gałęzowska _ Nikt nie patrzy -
można oddychać**
[4 zdjęcia/grafiki]

Moje prace odnoszą się do bardzo ciężkiego okresu w moim życiu, podczas którego stale czułam się przez wszystkich oceniana, byłam nękana oraz słyszałam wiele okropnych rzeczy na mój temat. Te traumatyczne przeżycia wywarły na mnie ogromny wpływ i teraz staram się z tym jakoś radzić, zostawić w tyle przeszłość i wreszcie ruszyć do przodu. Tym jest właśnie dla mnie RESET.

Victoria Grygier _ Little break
[3 zdjęcia]

Podczas przerwy w robieniu zdjęć na zadanie do szkoły, zaczęłam robić przypadkowe ujęcia mojej siostry kiedy się wygłupiała.

Julia Hartwich _ Time footprint
[zdjęcie]

Pandemia nas zmieniła. Na lepsze, na gorsze. Wszyscy nauczyliśmy się zakładać maski anonimowości, topić się w czeluściach naszych telefonów, tam właśnie odbywa się teraz życie. A nasz czas nieustannie ucieka. Do stworzenia tej pracy zainspirował mnie Henry David Thoreau i jego „Sztuka chodzenia”. Miniony czas zostawił na nas ślady, odcisnął piętna. Obecnie dostaliśmy szansę znów zacząć wędrować – dosłownie i w przenośni. Mamy stopy, które dzięki sile naszej woli zaniosą nas gdzie tylko zechcemy. Mamy środek, teraz wystarczy tylko znaleźć siłę napędową, zdjęć maskę i zacząć od nowa. Kliknij restart.

Miłosz Jezierny _ 3.10.2020

[2 zdjęcia_część zestawu]

Przez pandemię koronawirusa rzeczywistość popadła w stan letargu. Obostżenia, spędzanie czasu w domu oraz setki godzin lekcji zdalnych sprawiły, że społeczeństwo pochłonęła melancholia oraz apatia. Większość ludzi spowił strach i z niecierpliwością słuchali aktualności na temat wirusa. Wraz z moją grupą przyjaciół postanowiliśmy zataścić to wspólnym spędzaniem czasu, ciesząc się chwilą jak gdyby nic się nie stało.

Aleksandra Kamińska _ NOWE OBRAZY

[11 zdjęć]

RESET Powstały nowe obrazy RESET

Realne? Nierealne?

Istniejący świat? Nowa czasoprzestrzeń?

W której rzeczywistości żyjemy?

A w której chcemy żyć?

Resetujemy?

Aleksandra Kamińska _ ZAPOMNIANO OBRAZY

[9 zdjęć]

RESET Zapomniano obrazy RESET

Wspomnienia? Marzenia?

Pozytywne? Negatywne?

Moje życie? Czyjeś?

Byłam tam? Kto tam był?

Nie pamiętam? Może nie chcę pamiętać?

Chcieć? Nie chcieć?

Czego ja chcę?

Paweł Klupś _ Katastrofa w Nadfiolecie

[11 zdjęć]

[górný rząd, od lewej]

[dolny rząd, od lewej]

1. Wartość Człowieka Mierzona w Calach
2. Wybierz Swoje Ulubione Zdjęcie
3. Nie Żałuj Na Usługi
4. Loteria - wygraj reklamę
5. Nowoczesny Odbiornik Zunifikowany Libra203
6. Blok Zasilacza
7. Blok Wzmacniacza Pośredniej Częstotliwości
8. Blok Wzmacniacza Fonii
9. Blok Wysokiego Napięcia
10. Produkcja Płytek Do Twojego Telewizora [duży format]
11. Przyjdę Do Twojego Domu i Wyrwę Twój Telewizor Razem z Całym Okablowaniem

Nadfiolet czy też ultrafiolet to promieniowanie niezbędne przy produkcji komponentów do twojego telewizora. Jest dla człowieka niewidzialne, a na dodatek kontakt z nim prowadzi do sparzenia skóry czy siatkówki oka. Mówi się, że nadfiolet ujrzeć można tylko dwa razy – raz jednym okiem i raz drugim – raz przed narodzinami i raz po śmierci. Katastrofa w nadfiolecie to błąd w produkcji układów scalonych do twojego telewizora. Nieodwracalna zmiana – niezdatny element musi zostać wyrzucony do śmietnika-czyszcza.

Telewizory poczynając od pandemii, a kończąc na wojnie wciąż informują nas o śmierci: „3041 nowych zgonów [...]” - narracja codziennej śmierci na LEDowych ekranach podtrzymana.

Skoro codziennie włączony w salonie obok telewizor pluje nam do śniadania kolejnymi miastami zajętej przez Rosjan, to może uodporniliśmy się na panoszącą się [codzienną] śmierć, a początkowo straszące nas niegdyś statystyki pandemicznych zgonów stały się jednym z elementów poprawnego dnia.

Zaglądamy w głąb odbiornika telewizyjnego z połowy lat 70., aby dowieść czy emitowany program był do nas rzeczywiście wysyłany poprzez szereg estetycznych lamp i tranzystorów, czy może elegancka spikerka na ekranie po prostu od zawsze siedziała już wewnątrz kineskopu? Staramy się udowodnić czy kolejne dni wojny naprawdę wydarzyły się czy były jedynie kolejnym wymysłem garści skomplikowanych układów scalonych, rytmicznie pobudzanych przez szereg elektronów.

Filip Komędera _ Życiowe usterki

[animacja, 15'']

Moja praca jest wykonana w oszczędnej formie. Ma to na celu pobudzenie wyobraźni odbiorcy i przemyślenie swoich przeżyć podczas czasu długotrwałej izolacji. Charakteru tej pracy dodaje ścieżka dźwiękowa wraz z efektem zamglenia tekstu. Zależało mi na ukazaniu futurystycznej rzeczywistości w tym trudnym czasie.

Gabriela Korzyb _ Miasto?

[tryptyk]

Będąc nieprzyzwyczajony długo w zamknięciu, żyjąc codziennie w tym samym otoczeniu, narodziła się we mnie umiejętność dostrzegania – czy raczej wynajdowania – czegoś intrygującego w tym, co, mogłoby się wydawać, było mi doskonale znane. Próbując znaleźć obiektywem jakąś inną, bardziej interesującą od szarej ściany rzeczywistość, udało mi się trafić na małe „okienko” prowadzące do nieistniejącego, wykutego w ogniu, industrialnego miasta. Ewentualnie do ławki w kościele, albo gdzie kto lubi. Może być nawet nigdzie.

Antoni Liszewski _ Ideał Instagrama

[grafika]

Praca przedstawia karykaturę osoby, która na siłę próbuje udawać idealną i przepiękną dziewczynę. Niestety robi to przez wpływające na nią otoczenie, w którym na co dzień przegląda w mediach społecznościowych wymuszone, popularne osoby. Nie wie jednak o tym, że to co przedstawiane jest w internecie, często mija się z prawdą. Potrzebny jest RESET od social mediów i trzeźwe spojrzenie na realny świat. Nie kierujemy się wymaganymi obrazkami, którymi żywią nas w sieci, moim przesłaniem jest BYCIE SOBĄ.

Marcel Łazarek _ Ustawienia fabryczne

[zdjęcie]

Wybrano opcje „reset”, powrót do ustawień fabrycznych.

Julia Matelska _ pokój nr 19

[3 zdjęcia]

Cicho, pusto, duszno, późno.

W pokoju możesz odetchnąć,

W pokoju możesz się zdrzemnąć,

W pokoju nie zabierze Cię nikt nikomu,

Nie próbuj wrócić do domu.

Dusza już inna zawsze będzie,

Nie grzesz więcej.

Idź w pokoju.

Reset ludzki ma wiele form i znaczeń, można go przeżyć w różnym wieku, a może nawet co tydzień. Zdejmiesz twarz bądź ktoś ci ją wyrwie. Prędzej czy później wytworzy się nowa. Postaraj się by ta była lepsza.

A na tę chwilę zapraszam do pokoju numer 19, rozgość się.

Magdalena Morys _ Glitch Mode

[grafika]

Czasem przy wykonaniu resetu występuje glitch mode. Gdy wracamy do normalnego życia nic nie zostaje takie samo, a zakłócenia pozostają z nami do końca.

Zuzanna Norkiewicz _ Obrót

[5 grafik]

Seria pt. „Obrót” zabiera w mroczną podróż wewnątrz mojej psychiki. Ukazuje najciemniejsze stany emocjonalne, z którymi zmagam się po całkowitej izolacji od ludzi, cywilizacji, relacji, obcowania ze światem. Są to dla mnie najgorsze momenty, z którymi muszę się zmierzyć. Izolacja to destrukcja – niszczy wszystko, od ziemi aż po niebo. Świat wyrócił się do góry nogami i nastąpiła pustka.

Pola Obarska _ Moje dłonie dzień i noc

[zdjęcie]

Kwiaty w dłoniach pokazują, że coś się kończy i coś rozkwita, tworząc nową historię. Codziennie budzimy się do nowego dnia, nowego życia i zasypiamy.

Zuzanna Palińska _ 29 dni

[film, 12'37'']

Pandemia zatrzymała świat, ale głowa nie przestała grać. W pustym pokoju nawiązuję rozmowę z samą sobą.

Oryna Peretiatko _ Weronika

[2 zdjęcia]

„Człowiek powinien być sobą, bo jest urodzony wolnym.”

Julia Pospieszna _ Szara rzeczywistość

[zdjęcie]

Szara rzeczywistość – wszystko co na zewnątrz wydaje się być wspaniałe i kolorowe, ale czy w środku jest tak samo? A przede wszystkim, czy czujemy się tak samo jak pokazujemy to w rzeczywistości? Coraz więcej młodych osób przybiera maskę obojętności, radości, poczucia bez troski, śmiejących się na okrągło. Ale najważniejsze pytanie jakie trzeba zadać to: jak jest naprawdę, czy to jak zachowują się przy rówieśnikach odzwierciedla tak naprawdę ich zachowanie, gdy siedzą samemu w pokoju ze słuchawkami w uszach i łzach w oczach, zastanawiając się jaki jest sens tego wszystkiego. Boją się okazywać swoje prawdziwe „Ja”, bo nie chcą wyjść na słabych, nieradzących sobie z problemami czy nawet chorych psychicznie ludzi; ze słowami w głowie „Inni mają gorsze problemy, nie przesadzaj”. Obwiniają się za wszystko, czują, że zawiedli nie tylko siebie, ale też innych. Nie mają poczucia, że mogą na kogoś liczyć. Więc nie zostaje nic innego jak spojrzeć nie czasem wstecz lub przez odbicie prawdy, czyli inaczej tłumaczyć: rozmowa i próba zrozumienia takiej osoby, a nie ocenianie zbyt pochopnie.

Milena Półrolniczak _ Tautologie fotograficzne?

[zdjęcie_ część zestawu]

Po długiej, kosztownej izolacji i wykończeniu ostatnich zapasów, próbujemy uciec z ciężkiej sytuacji finansowej. Zdecydowaliśmy się na reset naszego życia, by wrócić do momentu przed pandemią, jednak nie wszystko poszło po naszej myśli. Mieszkanie nie wróciło do normy, a my przestaliśmy dostrzegać granice między rzeczywistością a obrazem. Czy istnieje wyjście z tej sytuacji?

[R]

Zuzanna Ratajczak _ Średnik ;

[4 zdjęcia_cz.zestawu]

Zdjęcia przedstawiają moją silną mamę, która mimo zdrady i opuszczenia przez swojego męża, nie załamała się i zaczęła nowe życie, zapewniając mi ciepłe i beztrudne dzieciństwo. Rozpiera mnie duma, że to właśnie ta silna kobieta jest moją mamą.

Oliwia Russak _ Gówniarskie życie

[2 zdjęcia_część zestawu]

Dla rodziców zawsze jest się dzieciakiem. Gówniarzem, który ma nie pyskować i potulnie wykonywać polecenia wydane przez tych ludzi. Ludzi, którzy zamiast nas wspierać, chcą nami rządzić wmawiając sobie samym, że robią to dla „naszego dobra”. Ale gówno prawda, robią to, bo chcą się nami chwalić jacy to nie jesteśmy, robią to, bo sami wiedzą co zjebali w swoim nastoletnim życiu przed pojawieniem się nas. Mamy mieć dobre oceny, nienaganny wygląd i maniery wrodzonego szlachcica, ale nikt nie widzi jakimi marionetkami jesteśmy. Stąd rodzi się bunt, i to nasze gówniarskie życie. Skoro oni twierdzą, że chcą dla nas dobrze, w pewnym czasie puszczają nam hamulce, i tu nie da się zahamować. Bo jak przepadniesz, przepadniesz na zawsze, a częśćka tego syfu zostanie z nami do końca. Palenie, picie, wciąganie i niebezpieczny seks to przecież przyjemności. Ale nikt głośno nie powie o tym jak toksyczne są takie rzeczy, jak bardzo niszczą nas od środka. Bo przecież wystarczy wziąć dragi i pójść do kibla w klubie z randomowym typem. A chęć pokazania tym potworom, że jesteśmy od nich lepsi, dojrzałsi, jednak nic się od nich nie różnimy. Bo i tak za to wszystko co robimy, skończymy w piekle.

[S]

Marek Stanisławiak _ Selekcja nienaturalna

[3 zdjęcia_cz.zestawu]

Pandemia covid-19 nami wstrząsnęła,
później zaczęła się wojna obracając w pył stary świat.
Nadchodząca nowa era sprawia, że ludzie kryją się w cieniu rzeczywistości.
Z nadzieją w sercu, pod osłoną nocy, przemierzają bezduszne pustkowia.
Czy istnieje lepsze jutro?
Czy może być gorzej?
Czy jest już za późno?
Sami ich zapytajcie...

Natalia Stefańska _ Nowe jutro

[4 zdjęcia/grafiki]

Świat od rozpoczęcia pandemii ogromnie się zmienił. Rzeczywistość, która była, przepa-
dła w zapomnienie. Życie w końcu samo zaczęło pokazywać, że pora na zmiany.

Nikola Stępień _ Ograniczenie

[2 zdjęcia_część zestawu]

Czasem czujemy się osaczeni, a przez to jakby nieobecni. Zaczynamy zanikać, aż nasza
forma ograniczy się do minimum.

Nikola Stępień _ Naturalna Idealizacja

[4 zdjęcia_część zestawu]

Po dwóch latach lock-downu opuszczamy nasze przytulne,
 lecz podczas izolacji nieco mniej przytulne nory.
 Świat jest taki piękny!
 Wreszcie oddycham!
 Nareszcie czuję, że jestem,
 że jestem tu i teraz.
 Rozkwitamy, jak kwiaty wiosną,
 RODZIMY SIĘ NA NOWO

Nikola Stępień _ Powrót

[2 zdjęcia_część zestawu]

Powrót do korzeni.

Natalia Surma _ Tożsamość

[grafika]

Praca przekazuje, jak przez ostatnie lata nasza tożsamość jako osoby została poddana cyfryzacji. W internecie jesteśmy tylko kodem, a całe swoje życie opieramy na rzeczach tam doświadczonych.

Lucja Szczepanik _ Ciało idealne

[3 zdjęcia_cz.zestawu]

Reset w języku informatycznym oznacza zakończenie pracy danego urządzenia, aby je ponownie załadować. Ale jakie znaczenie może mieć to słowo w świecie rzeczywistym? Świecie ludzkim, pełnym rozczarowań, zawiści, chęci bycia lepszym od innych. Na to pytanie staram się odpowiedzieć poprzez moją pracę.

„Ciało idealne” Jak naprawdę wygląda? Co je cechuje?

Czy dla każdego wygląda tak samo, czy może co człowiek to inne wyobrażenie idealnego ciała? Czy każdy może je mieć? A może istnieją ograniczenia oraz wady posiadania go?

Omówimy to.

Ludzie jako istoty rozumne mają zdolność do posiadania różnego rodzaju upodobań, gustów, smaków itp. Zatem możemy założyć, kierując się różnorodnymi upodobaniami, że nie ma przyjętego w społeczeństwie idealnego modelu ciała. Jedne lubią duże biodra, drugie małe piersi. Jedni wolą ciało greckiego boga, a drudzy chude i wysokie sylwetki.

Gdyby ktoś kiedykolwiek chciał wyglądać tak, aby podobać się każdemu, prosto z mostu można mu powiedzieć – to niemożliwe. Nie jesteśmy w stanie każdemu dogodzić i się spodobać. Możemy jedynie dążyć do tego co się nam podoba.

No właśnie... A co jeśli nie możemy?

Co jeśli są pewne aspekty, które nie pozwalają nam wyglądać tak jak chcemy i nam się podoba?

A różnego rodzaju zaburzenia? Choroby, zaburzenia psychiczne, genetyka... Choroby spowodowane usilną chęcią bycia chudym, rzeczy spowodowane wpływem społeczeństwa oraz przyjętymi pseudo normami.

Ludzie są wzrokowcami. Ludzie oglądają modelki na wybiegach, Instagramie, Pinterescie. I z czasem wpadają w ten ciąg, oglądają ich więcej i zaczynają popadać w coraz większe kompleksy i się w tym zatracają.

Wiem, ponieważ sama tak miałam.

Widząc siebie w lustrze, oglądając swoje ciało, fałdy na brzuchu, rozstępy, podbródek, duże uda oraz łydki, swoją bliźnę na pół ramienia. Jest mi źle, bo nie wyglądam tak jak moje koleżanki, które nie mają problemów ze swoim ciałem i chętnie się pokazują w krótkich spodenkach i topach z odkrytym brzuchem i ramionami. Usunąć bliźnę, zniwelować podbródek, wyszczuplić biodra, nogi, brzuch, pozbyć się rozstępów. Ale odważyłam się, pokazałam swoje ciało dla innych. Udało mi się i jestem z tego dumna.

Magdalena Szweda _ Akordy samotności
[grafika]

„Akordy samotności” przedstawiają poczucie, które towarzyszyło mi przez dwa lata przebywania w samotności, zamknięciu, co przyczyniło się do poczucia bycia niewidzialnym i zdany jedynie na samego siebie. W tym czasie, gdy czułam się niemal jak duch, gdzie jedynie biernie przyglądałam się światu, odnalazłam moją pasję – muzykę.

Gra na gitarze okazała się moją kotwicą, dzięki której podczas tych dwóch lat choć na chwilę zdołałam zapomnieć o towarzyszącym wokół przygnębieniu i samotności.

Marta Szymankiewicz _ 458
[zdjęcie i tekst]

458 – taka jest lokalizacja mojego resetu w skali numerycznej. Otrzymałam taki na pewnym SORZe.

Brak sprawnej ręki przez kilka dni potrafi nieźle zmienić programowanie naszego dnia pracy, a także umysłu. Nagle zdajemy sobie sprawę, że nasza wiodąca ręka (czytaj: lewa) jest nam niezbędna. A przy wszystkich czynnościach, do których jej potrzebujemy, wyskakuje wielki ERROR. Tutaj nastąpił RESET mojego ciała, trzeba było zmienić pewne ustawienia fabryczne, tak by otaczający mnie świat nie dokuczał tak bardzo. Niestety mimo dużych chęci, proste czynności takie jak jedzenie czy wiązanie butów były jak wejście na Mount Everest i kończyły się fiaskiem.

W takich momentach zdajemy sobie sprawę jak ważne są w życiu sprawy, na które na co dzień nie zwracamy uwagi, możemy je docenić.

Cytując: „Szlachetne zdrowie”... emm prawda... „ile cię trzeba cenić” czy jak emm... mmm... tak emm... „jako smakujesz, aż się zepsujesz” prawda... i wtedy dopiero wiemy, kiedy brakuje nam tego zdrowia.

Jako załącznik dodaję opis pracy z trudem napisany prawą ręką.

Zuzanna Todorowska _ Ewolucja
[zdjęcie na tkaninie]

Zdjęcie przedstawia zmiany, jakie zachodzą w ludziach na przestrzeni lat. Nie są one tylko fizyczne, ale dotyczą również postrzegania nas samych i naszej samooceny.

Zuzanna Todorowska _ ctrlC + ctrlV
[3 zdjęcia]

Zdjęcie nawiązuje do tego, że każdy z nas ma wspólną przeszłość i jesteśmy do siebie podobni. I po obnażeniu różniących nas cech tworzymy jedną istotę.

Dawid Mawrzynowicz _ Historia Trzech
[karton, grafiki,
teksty, płyta]

Projekt był współwymyślany z pomocą Kryminatora i Kacpra Mańkowskiego (Mańka). Serdecznie im dziękuję za pomoc i wytrwałość...

Na zachód od ogrodu wznosi się Leźnica Wielka, a doliny porastają tematy, o których nigdy nie mówiono. Są tam też mroczne, ciasne wąwozy, a w nich niekończące się tunele i sączące się strumienie łez żalu osób, którzy nie chcieli uwierzyć. Na to wszystko jednak znalazły się osoby, które widziały i uwierzyły. Wydaje mi się, że niektóre osoby jeszcze pamiętają temat... dwudziestego siódmego. Z tego miejsca chciałbym pozdrowić te osoby. Ci, którzy nie wiedzą, szanse będą mieli, żeby zapoznać się z tym wszystkim od podstaw. Projekt powstał w celu obrony naszych wartości, które są nam cały czas zabierane. Nie godzimy się na to. Jednak żeby to wykonać, musieliśmy się zresetować do samych początków... Gdzie to wszystko się rozpoczęło. Wyłapałem raz jeszcze tę iskrę i przeanalizowałem od nowa. Stworzyłem to od nowa, żebyśmy raz na zawsze zapamiętali te historie.

[W]

Julia Wieczorkiewicz _ Recharge Yourself

[zdjęcie_cz.zestawu]

W wykonanych zdjęciach przedstawiam reset w formie naładowywania się energii w ludziach. Chciałam zaznaczyć fakt, że każdy do „naładowania się” potrzebuje czegoś innego. Niektórzy z nas potrzebują towarzystwa, natury a inni np. chwili pobycia samemu.

Weronika Wielgosz _ na-100

[6 zdjęć]

Nikotyna pobudza, a nie uspokaja. Łagodzić stres może tylko u nałogowego palacza, bo kolejny papieros zaspokaja głód nikotynowy, który pojawia się, gdy spada stężenie nikotyny we krwi. Cykl zdjęć przedstawia paradoks używania nikotyny – współczesny tytułowy „restart” bardzo dużej ilości młodych dorosłych.

Helena Woźniak _ Kilka sekund przerwy

[2 zdjęcia_część zestawu]

Przerwa od natłoku obowiązków, chwila spokoju, ten moment gdzie jesteśmy pod wodą, nic nie słyszymy i nic nas nie interesuje.
To jest czas dla nas, chwila odpoczynku od wszystkiego co się dzieje wokół nas.

[Z]

Oliwia Zamarło _ Błąd 429

[gif]

Mój GIF pokazuje funkcjonowanie po powrocie z nauki zdalnej. To jak ciężko sobie poradzić z natłokiem informacji i obowiązków oraz trudnościami z koncentracją. Wróciliśmy do rzeczywistości, która okazała się przytłaczająca. Musieliśmy na nowo się odnaleźć, uporządkować informacje, nadrobić zaległości, zrobić reset.

Aleksandra Zębska _ Pogawędka o przeszłości

[film, 3']

Rozmyślenia o przeszłości na podstawie wspomnień.
Czy kiedykolwiek myślałeś o... albo o tamtych czasach gdy..
Co myślisz o swoich własnych konwersacjach ze sobą?
Co tworzy nas... nami?

Maja Zieman _ RESTART

[grafika]

Praca pokazuje to, jak bardzo byliśmy odizolowani od natury i świata zewnętrznego. W pewnym momencie widok ekranu laptopa czy telefonu był dla nas normalniejszym zjawiskiem niż widok drzew i ogólnej przyrody. Można powiedzieć, iż mogliśmy się poczuć jak obcy, w trwającej sytuacji pandemii, strachu i izolacji. Jednak wreszcie możemy odechnąć, przywykamy powoli do starej codzienności, oswajamy się na nowo ze światem, który już nie jest tylko w naszym telefonie. Powoli nadchodzi nowy – lepszy dzień.

filter: _RESET

konkurs sztuk wizualnych
dla młodzieży ze szkół średnich

WYSTAWA POKONKURSOWA

1.07-31.08.2022

Galeria WBPiCAK

ul. Prusa 3, Poznań

jury konkursu

Joanna Czarnota

Weronika Krawczuk

Paweł Wawrzyniak

Marek Zakrzewski

zespół Foto WBPiCAK

_ www.wbp.poznan.pl/fotografia/

_ FB: [fotografiaWBPiCAK](https://www.facebook.com/fotografiaWBPiCAK)

_ IG: [@fotowbpicak](https://www.instagram.com/fotowbpicak)

Wojewódzka
Biblioteka Publiczna
i Centrum Animacji Kultury
w Poznaniu

INSTYTUCJA KULTURY
SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO